

DECIZIA nr..... din.....
privind solutionarea contestatiei formulata de
SC x SRL, in reorganizare judiciara, CIF x,
inregistrata la DGRFPB sub nr. x

Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti prin Serviciul solutionare contestatii 2 a fost sesizata de AFCM Bucuresti, cu adresa nr. x, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, cu privire la contestatia formulata de **SC x SRL, in reorganizare judiciara**, cu sediul in x, prin administratorul judiciar, SC x SPRL, cu sediul ales pentru comunicarea actelor de procedura in x.

Obiectul contestatiei transmisa prin posta in data de **25.02.2019**, inregistrata la DGRFPB sub nr. x, il constituie Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-MJ x, comunicata in data **09.01.2019**, emisa de AFCM Bucuresti in baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-MJ x, prin care s-a stabilit TVA stabilita suplimentar de plata in suma de x.

Avand in vedere dispozitiile art. 268 alin. (1), art. 269, art. 272 alin. (2) lit. (a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti este investita sa solutioneze contestatia formulata de **SC x SRL, in reorganizare judiciara**.

Din analiza documentelor existente la dosarul cauzei rezulta urmatoarele:

I. Prin contestatia formulata societatea aduce urmatoarele argumente:

1. Este nejustificata concluzia inspectorilor fiscali potrivit careia la data incheierii contractelor de vanzare ar fi existat relatii de afiliere; la data incheierii contractelor de vanzare verificate, in anul 2013, existau relatii de afiliere numai intre domnul x si x SRL si x.

De asemenea, societatea subliniaza ca:

- incasarea pretului la un anumit termen facea parte din una dintre ofertele comerciale ale societatii;
- pretul datorat de persoanele juridice nu a fost incasat, intrucat termenul de plata convenit intre parti era de 4 ani, astfel incat scadenta ar fi fost in 2017, iar in anul 2015, contestatara a cesionat parte din creantele nascute din contractele incheiate cu persoanele juridice catre un creditor al sau, x SRL;
- pretul datorat de x a fost achitat la data de 16.01.2014;
- x detine o creanta impotriva x SRL in cuantum de x lei reprezentand drepturi salariale si creanta chirografara, asa cum rezulta din sentinta nr. x pronuntata in dosarul nr. x si sentinta nr.x pronuntata in dosarul nr. x;
- x SRL a efectuat plati in 01.09.2015, 22.10.2015, 03.11.2015, 13.11.2015 pentru contractul nr. x;

- nu prezinta relevanta prezentarea unui in scris emis de Primaria Sector 2 ce face referire la o publicatie de casatorie din 2017 pentru analiza unor acte juridice din august 2013;

- imprejurarea ca doi dintre cumparatori aveau calitatea de salariat nu poate fi de natura sa conduca la concluzia ca acestia controlau x SRL;

- x SRL a devenit asociat al x SRL in anul 2018, ca urmare a implementarii planului de reorganizare confirmat de judecatorul sindic, prin conversia in parti sociale a unei parti din creanta detinuta impotriva contestatarei;

- in ceea ce priveste afilierea dintre persoane fizice, respectiv administratorii statutari ai contestatei si celelalte persoane fizice, societatea considera ca nu sunt indeplinite conditiile legale, respectiv nu exista tranzactii efectuate intre sotii sau rude pana la gradul al III-lea inclusiv;

- in ceea ce priveste detinerea controlului asupra x, acesta este exercitat in cadrul tranzactiilor de vanzare-cumparare de catre asociatii sai si anume: x si domnul x;

- in ceea ce priveste afilierea dintre persoane juridice si persoane juridice, asa cum rezulta din informatiile de ONRC nu exista relatii de afiliere intre acestea si contestatara.

2. In mod gresit au fost avute in vedere valorile determinate prin raportul de evaluare intocmit de x SRL, intrucat nu exista relatii de afiliere, iar valoarea de piata stabilita de x este supraestimata si compara terenuri localizate in centru, langa lac, cu terenuri situate in camp, fara infrastructura cu destinatie specifica si cu alte suprafete.

In cazul celor 7 contracte de vanzare-cumparare analizate, pretul de vanzare a fost cel stabilit prin Hotararea AGA nr. x din data de 05.07.2013 pentru tranzactiile incheiate cu orice persoane fizice sau juridice si avand in vedere ca aceste terenuri sunt cu destinatia speciala conform PUZ aprobat si anume pentru facilitati comerciale si sociale: gradinita, restaurant, terenuri de sport, etc.

Contestatara urma sa incaseze pe perioada nedeterminata x euro pe mp de teren anual prin managementul imobiliar al complexului, avand in vedere faptul ca la pagina 4 cumparatorii se obliga sa semneze un contract de management imobiliar. De asemenea, contestatara nu a acordat drept de servitute de trecere pe drumurile de acces, tocmai pentru a controla dezvoltarea cumparatorilor.

Societatea anexeaza un studiu de piata realizat de Camera Notarilor Publici din Bucuresti in anul 2018 din care reiese ca un teren in x in afara localitatii valoreaza x euro/mp si in zona periferica x euro/mp, un studiu pentru anul 2013 in care valoarea de piata stabilita este de x euro/mp pentru terenurile in afara localitatii si x euro/mp in zona periferica si o oferta transmisa de catre un vecin al x prin care vinde terenul la x euro/mp, iar in urma negocierilor era de acord sa vanda la x euro/mp.

Raportul de evaluare intocmit de x SRL nu respecta cerintele impuse de art. 137 alin 1[^]1 din Codul fiscal.

In cazul contractelor cu x si x, intrucat nu sunt in relatii de afiliere cu contestatara, trebuia avut in vedere pretul de vanzare stabilit prin Hotararea AGA.

Organele de inspectie fiscala nu au analizat diferentele intre suprafetele de teren vandute si conditiile contractuale si comerciale specifice, motiv pentru care este nejustificata ajustarea pretului tranzactiilor efectuate de organele de inspectie fiscala in considerarea unui pret de aproximativ x euro/mp.

3. In cazul contractului de vanzare-cumparare nr. x, organul fiscal a retinut in mod eronat ca valoarea bazei impozabile de x lei si TVA in suma de x lei se regasesc

doar in declaratia 394 aferenta lunii mai 2013, cata vreme in decontul de TVA a fost declarata intreaga baza impozabila, conform facturii emisa.

Astfel ca, TVA a fost colectata in luna mai 2013, la cursul valutar stabilit de BNR pentru data de 28.05.2013, data semnarii contractului de vanzare-cumparare si a emiterii facturii fiscale.

Mai mult, acest contract, precum si contractele nr. x si nr. x nu puteau face obiectul reverificarii, intrucat au mai facut obiectul verificarii finalizata prin RIF nr. x.

De asemenea, in conditiile in care societatea solicita anulara deciziei de impunere atacata cu privire la intreaga obligatie de plata stabilita in sarcina acesteia, este de acord cu faptul ca "*urmare inspectiei fiscale ar fi putut fi stabilita baza impozabila suplimentara in quantum de x lei reprezentata din venitul realizat de SC x SRL, prin contractele de vanzare - cumparare ce nu au fost inregistrate in contabilitate si TVA in quantum de x lei, compusa din x lei + (-) x lei.*"

II. In baza Raportului de inspectie fiscala nr. F-MJ x, AFCM Bucuresti a emis Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-MJ x, prin care s-a stabilit TVA stabilita suplimentar de plata in suma de x.

III. Fata de constatările organelor fiscale, sustinerile contestatarei, reglementarile legale in vigoare pentru perioada analizata si documentele existente in dosarul cauzei se retin urmatoarele:

Potrivit constatarilor din Raportul de inspectie fiscala nr. F-MJ x, in baza caruia a fost emisa Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-MJ x, organele de inspectie fiscala din cadrul AFCM Bucuresti au constatat urmatoarele:

- referitor la contractul de vanzare - cumparare nr. x, societatea a inregistrat eronat in evidenta contabila si fiscala si in jurnalul de vanzari, TVA aferenta vanzarii terenului, motiv pentru care organele de control au stabilit TVA colectata suplimentar in suma de x lei;

- societatea nu a inregistrat in evidenta contabila si fiscala si nici in jurnalele de vanzari, pentru lunile august si octombrie 2013, TVA aferenta vanzarilor de terenuri (prezentate in Anexele 5 si 6 la RIF); de asemenea, aceasta a inregistrat eronat un contract de vanzare la luna decembrie 2013; prin urmare, organele de control au stabilit TVA colectata suplimentar in suma de x lei;

- referitor la contractul de vanzare - cumparare nr. x, societatea a inregistrat eronat in evidenta contabila si fiscala aferenta lunii decembrie 2013, TVA aferenta vanzarii de teren, la pretul subevaluat din contract si la un curs de schimb eronat; pentru contractul nr. x, inregistrat in evidenta contabila si fiscala conform facturii nr. x, organele de inspectie fiscala au procedat la colectarea TVA in luna august 2013 si la diminuarea TVA cu aceeasi suma in luna decembrie 2013, respectiv (-) x lei.

Se retine ca societatea **nu prezinta** motivele de fapt si de drept pe care se intemeiaza contestatia formulata cu privire la TVA in suma de x.

3.1. Referitor la TVA in suma de x lei:

Cauza supusa solutionarii este daca organul de solutionare a contestatiilor se poate pronunta pe fond asupra acestui capat de cerere, in conditiile in care contestatara nu a prezentat motivele de fapt si de drept pe care isi intemeiaza contestatia.

In fapt, prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-MJ x, AFCM Bucuresti a stabilit TVA stabilita suplimentar de plata in suma de x lei. In ceea ce priveste acesta obligatie de plata societatea nu a prezentat motivele de fapt si de drept pe care se intemeiaza contestatia formulata.

Suma de x lei se compune din:

- x lei = TVA aferenta valorii de vanzare stabilita prin contractele de vanzare-cumparare neinregistrate in contabilitate si nedeclarate de societate nr. x;
- (-) x lei = TVA aferenta valorii de vanzare stabilita prin contractul de vanzare-cumparare neinregistrat in contabilitate si nedeclarat de societate nr. x;
- x lei = TVA stabilita prin contractul de vanzare-cumparare neinregistrat in contabilitate si nedeclarat de societate nr. x.

In drept, in conformitate cu prevederile art. 269 alin. (1) si art. 280 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala:

“**Art. 269.** - Forma și conținutul contestației

(1) Contestația se formulează în scris și va cuprinde:

a) datele de identificare a contestatorului;

b) obiectul contestației;

c) **motivele de fapt și de drept;**

d) dovezile pe care se întemeiază;

e) semnătura contestatorului sau a împuternicitului acestuia. Dovada calității de împuternicit al contestatorului, persoană fizică sau juridică, se face potrivit legii.”

“**Art. 280.** - Respingerea contestației pentru neîndeplinirea condițiilor procedurale

(1) **Dacă organul de soluționare competent constată neîndeplinirea unei condiții procedurale, contestația se respinge fără a se proceda la analiza pe fond a cauzei.**”

De asemenea, pct. 2.5 din Instrucțiunile pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedura fiscala, republicata, aprobate prin Ordinul Presedintelui A.N.A.F. nr. 3741/2015:

«**2.5. Organul de soluționare competent nu se poate substitui contestatorului cu privire la motivele de fapt și de drept** pentru care a contestat actul administrativ fiscal respectiv.»

Se retine ca prin contestatia formulata, contribuabila nu a prezentat motivele de fapt si de drept pe care se intemeiaza acest capat de cerere.

Din dispozițiile legale citate mai sus, rezulta că în contestație trebuie să se menționeze atât motivele de fapt, cât și de drept, precum și dovezile pe care se întemeiază acestea, în caz contrar contestația urmând a fi respinsă ca nemotivată; cu

privire la acest capat de cerere, contestatară nu a depus niciun document în susținerea propriei cauze și nu a invocat vreun articol de lege în apărarea sa.

De asemenea, potrivit doctrinei, încă din dreptul roman a fost consacrat principiul potrivit căruia cel ce afirmă o pretenție în justiție trebuie să o dovedească, regulă tradițională exprimată prin adagiul latin „*actor incumbit probatio*”.

Astfel, având în vedere cele reținute de mai sus, întrucât contestatarul este cel care invocă în sprijinul pretențiilor sale o anumită stare de fapt, afirmând o pretenție în procedura administrativă, **constatarea care se impune**, una naturală și de o implacabilă logică juridică, **este aceea că sarcina probei îi revine**. Sarcina probei nu implică un drept al acestuia, ci un imperativ al interesului sau personal, neprobarea cererii afirmate determinând respingerea contestației.

Totodată, prin Decizia nr. x în dosarul nr. x, Înalta Curte de Casație și Justiție reține în considerentele sale că *„motivarea contestației în procedura administrativă se poate face sub sancțiunea decăderii, în termenul (...) în care se poate formula contestația administrativă, iar nedepunerea motivelor în același termen duce la respingerea contestației ca nemotivată.”*

Mai mult, prin contestația formulată, **SC x SRL, în reorganizare judiciară**, a subliniat următoarele:

*„In concluzie, apreciem ca urmare inspectiei fiscale ar fi putut fi stabilita baza impozabila suplimentara in quantum de x lei reprezentata din venitul realizat de **SC x SRL**, prin contractele de vanzare - cumparare ce nu au fost inregistrate in contabilitate si TVA in quantum de x,x lei, compusa din x lei + (-) x lei.”*

Având în vedere cele de mai sus și întrucât însăși societatea contestată recunoaște că datorează TVA în suma de **x lei**, astfel cum a fost individualizată prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-MJ x emisă de AFCM București, rezultă că este neintemeiată contestarea obligației de plată respective.

Drept pentru care, în temeiul art. 279 alin. (1) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, **se va respinge în parte** contestația formulată de **SC x SRL, în reorganizare judiciară**, cu privire la TVA în suma de **x lei** individualizată prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-MJ x emisă de AFCM București.

3.2 Referitor la TVA în suma de x lei:

Cauza supusă soluționării este dacă DGRFPB prin Serviciul soluționare contestații 2 se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, în condițiile în care constatările cu privire la TVA în suma de x lei, contestată, din Procesul-verbal nr. x care au stat la baza încheierii de către AFCM București a Raportului de inspecție fiscală nr. F-MJ x, respectiv a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impunere stabilite în cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-MJ x, fac obiectul Sesizării penale nr. x înaintată către DIICOT - Biroul Teritorial Buzau.

În fapt: constatările, cu privire la TVA în suma de x lei **contestata**, din cuprinsul Procesului-verbal nr. x, care au stat la baza încheierii de către AFCM București a Raportului de inspecție fiscală nr. F-MJ x, respectiv a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impunere stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-MJ x, fac obiectul Sesizării penale nr. x înaintată către DIICOT - Biroul Teritorial Buzău, în vederea analizării posibilității săvârșirii unor infracțiuni de natură penală sau economico-financiară conform prevederilor art. 9 alin 1 lit a), b) și d) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Suma de x lei **contestata** se compune din:

- x reprezentând diferența între TVA colectată aferentă valorii proprietăților imobiliare care au făcut obiectul contractelor de vânzare-cumpărare nr. x, determinată conform raportului de evaluare întocmit de SC x SRL și TVA colectată aferentă valorii de vânzare stabilită prin contractele de vânzare-cumpărare respective;
- x lei reprezentând TVA colectată suplimentar aferentă contractului de vânzare - cumpărare nr. x, în legătură cu care societatea a înregistrat eronat cuantumul TVA colectată în evidența contabilă și fiscală și în jurnalul de vânzări;
- x reprezentând TVA colectată suplimentar aferentă contractului de vânzare - cumpărare nr. x, în legătură cu care societatea a înregistrat eronat (la prețul subevaluat din contract și la un curs de schimb eronat) cuantumul TVA colectată în evidența contabilă și fiscală aferentă lunii decembrie 2013;
- x reprezentând TVA colectată suplimentar aferentă contractului de vânzare - cumpărare nr. x, în legătură cu care societatea a înregistrat eronat (la prețul subevaluat din contract și la un curs de schimb eronat) cuantumul TVA colectată în evidența contabilă și fiscală aferentă lunii decembrie 2013.

Se reține și faptul că aspectele analizate de organele de inspecție din cadrul AFCM București, mai sus prezentate, fac și obiectul Plângerii penale formulată de însăși contestatara, **SC x SRL, în reorganizare judiciară**, prin administratorul judiciar BEJ x, înregistrată la Inspectoratul General al Poliției Române sub nr. x.

În drept, potrivit prevederilor art. 277 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală:

„**Art. 277.** - Suspendarea procedurii de soluționare a contestației pe cale administrativă

(1) **Organul de soluționare competent poate suspenda**, prin decizie motivată, soluționarea cauzei atunci când:

a) **organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existența indiciilor săvârșirii unei infracțiuni în legătură cu mijloacele de probă privind stabilirea bazei de impozitare și a cărei constatare ar avea o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedură administrativă.**”

Potrivit acestor prevederi legale, organul de soluționare a contestației poate suspenda prin decizie motivată soluționarea cauzei atunci când, în speță, există indicii cu privire la săvârșirea unei infracțiuni care are o înrăurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Astfel, între stabilirea obligațiilor fiscale reprezentând TVA constatate prin Raportul de inspecție fiscală nr. F-MJ x, în baza căruia s-au emis Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impunere stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-MJ x, contestată și stabilirea caracterului infracțional al faptelor săvârșite există o strânsă interdependență de care depinde soluționarea cauzei pe cale administrativă.

Această interdependență constă în faptul că în urma verificărilor efectuate, organele de inspecție fiscală au stabilit că, în speță se pune problema diminuării obligațiilor fiscale, provocând astfel un prejudiciu la bugetul de stat, prin efectuarea unor tranzacții subevaluate cu persoanele cu care se afla în relații de afiliere.

Se reține că orice artificiu care are drept scop esențial doar obținerea unui avantaj fiscal, operațiunea neavând conținut economic, va fi ignorat și situația anterioară artificiei respectiv va fi restabilită (CEJ – Cauza 255/2002 Halifax & alții).

Potrivit Codului de procedură penală, cercetarea penală reprezintă activitatea specifică desfășurată de organele de urmărire penală, având drept scop strângerea probelor necesare cu privire la existența infracțiunilor, la identificarea făptașilor și la stabilirea răspunderii acestora, pentru a se constata dacă este sau nu cazul să se dispună trimiterea în judecată. Aceste aspecte pot avea o înrâurire hotărâtoare asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă.

Prin Decizia nr. x, Curtea Constituțională a reținut că, nu trebuie ignorate nici prevederile art. 22 (1) din Codul de Procedură Penală, preluate de art.28 alin. (1) din Legea nr.135/2010 privind Codul de procedură penală, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora hotărârea definitivă a instanței penale are autoritate de lucru judecat în fața instanței civile care judecă acțiunea civilă, cu privire la existența faptei și a persoanei care a săvârșit-o.

Totodată, conform Deciziei nr. 95/2011, aceeași instituție apreciază că „*în ceea ce privește posibilitatea organului de soluționare a contestației de a suspenda, prin decizie motivată, soluționarea cauzei, Curtea a reținut că adoptarea acestei măsuri este condiționată de înrâurirea hotărâtoare pe care o are constatarea de către organele competente a elementelor constitutive ale unei infracțiuni asupra soluției ce urmează să fie dată în procedura administrativă. Or, într-o atare situație este firesc ca procedura administrativă privind soluționarea contestației formulate împotriva actelor administrativ fiscale să fie suspendată fie până la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...]*”.

Se reține că prezenta speță se circumscrie considerentelor deciziilor Curții Constituționale mai sus enunțate, ținând seama de faptul că reținerile cu privire la TVA în suma de x lei **contestată**, din cuprinsul Procesului-verbal nr. x, care au stat la baza încheierii de către AFCM București a Raportului de inspecție fiscală nr. F-MJ x, respectiv a Deciziei de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impunere stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-MJ x, **fac obiectul Sesizării penale nr. x înaintată către DIICOT - Birou Teritorial Buzau**, în vederea analizării posibilității săvârșirii unor infracțiuni de natura penală sau economico-financiară conform prevederilor art. 9 alin 1 lit a), b) și d) din Legea nr. 241/2005 pentru prevenirea și combaterea evaziunii fiscale.

Mai mult, aspectele analizate de organele de inspectie din cadrul AFCM Bucuresti fac si obiectul Plangerii penale formulata de insasi contestatara, **SC x SRL, in reorganizare judiciara**, prin administratorul judiciar BEJ Consulting Group, inregistrata la Inspectoratul General al Politiei Romane sub nr. x.

Se reține că justa înțelegere a prevederilor legale mai sus invocate trimite la concluzia că decizia privind suspendarea cauzei se impune a fi luată ori de câte ori este vădit că soluția laturii penale a cauzei are o înrăurire hotărâtoare asupra dezlegării pricinii, **suspendarea soluționării având natura de a preîntâmpina emiterea unor hotărâri contradictorii.**

A proceda altfel, **per a contrario**, ar însemna să fi ignorat cercetările organelor de urmărire penală efectuate în cauză, în condițiile în care organele de inspectie fiscală au sesizat organele de cercetare penală în temeiul art. 132 din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, constatându-se indiciile săvârșirii unor infracțiuni, **fapt ce ar fi putut conduce la o contrarietate între hotărârea penală și cea civilă, care ar fi determinat afectarea prestigiului justiției și a ordinii publice, cu consecințele ce ar fi putut decurge din această situație.**

Având în vedere cele de mai sus, până la pronunțarea unei soluții definitive pe latură penală, Directia Generala Regionala a Finantelor Publice Bucuresti nu se poate investi cu soluționarea pe fond a contestației, procedura administrativă urmând a fi reluată în conformitate cu dispozițiile art. 277 alin. (3) din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, conform căroră: **“(3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea [...].”**

De asemenea, pct. 10.2 din Ordinul Președintelui Agenției Naționale de Administrare Fiscală nr. 3741/2015 privind aprobarea Instrucțiunilor pentru aplicarea titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, statuează că :

“10.2. Dacă prin decizie se suspendă soluționarea contestației până la rezolvarea cauzei penale, organul de soluționare competent va relua procedura administrativă, în condițiile art. 276 alin. (1) din Codul de procedură fiscală, **numai după încetarea definitivă și executorie a motivului care a determinat suspendarea**, la cererea contestatarului sau a organului fiscal. Aceasta trebuie dovedită de către organele fiscale sau de contestator printr-un înscris emis de organele abilitate. Soluția dată de organele de cercetare și urmărire penală trebuie însoțită de rezoluția motivată, atunci când suspendarea a fost pronunțată până la rezolvarea cauzei penale. Dacă solicitarea de reluare a procedurii de soluționare aparține împuternicitului contestatarului, altul decât cel care a formulat contestația, acesta trebuie să facă dovada calității de împuternicit, conform legii. [...]”.

Având în vedere cele precizate mai sus, rezulta ca până la definitivarea laturii penale, se va suspenda in parte soluționarea contestației formulata de **SC x SRL, in reorganizare judiciara**, cu privire la TVA in suma de x lei individualizata prin Decizia de impunere privind obligatiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impunere stabilite in cadrul inspectiei fiscale la persoane juridice nr. F-MJ x, urmand a fi reluată la data la care contestatara sau organul fiscal vor sesiza organul de soluționare competent că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile normative precizate în motivarea prezentei decizii.

Pentru considerentele arătate în conținutul deciziei, în temeiul Jurisprudenței CJUE, O.P.A.N.A.F. nr. 3833/2015, pct. 2.5, pct. 5.1, 5.3, 10.2 din Instrucțiunile pentru aplicarea Titlului VIII din Legea nr. 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, aprobate prin O.P.A.N.A.F. nr. 3741/2015, art. 269 alin. (1), art. 280 alin. (1), art. 272, art. 277 și art. 279 alin 1 din Legea nr 207/2015 privind Codul de procedură fiscală, cu modificările și completările ulterioare

DECIDE

1. Respinge în parte contestația formulată de **SC x SRL, în reorganizare judiciară**, cu privire la TVA în suma de **x lei** individualizată prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-MJ x emisă de AFCM București.

2. Suspenda în parte soluționarea contestației formulată de **SC x SRL, în reorganizare judiciară**, cu privire la TVA în suma de **x lei** individualizată prin Decizia de impunere privind obligațiile fiscale principale aferente diferentelor bazelor de impozitare stabilite în cadrul inspecției fiscale la persoane juridice nr. F-MJ x emisă de AFCM București.

Soluționarea contestației va fi reluată la data la care contestatarul sau organul fiscal vor sesiza organul de soluționare competent că motivul care a determinat suspendarea a încetat în condițiile legii, în conformitate cu dispozițiile normative precizate în motivarea prezentei decizii.

Prezenta decizie este definitivă în sistemul cailor administrative de atac și poate fi contestată în termen de 6 luni de la data comunicării la Tribunalul București.